

BULLETER FRÅN ARBOGA FLYGKLUBB Nr 2, oktober 2012

Härmed kallas du till

Årsmöte för val av styrelse

och

Medlemsmöte

Lördagen den 24 november kl 17.00

i

Södrastugan

(det röda huset uppe i backen bakom Ekbackens IP)

Vi börjar med det formella årsmötet enligt stadgarna

Efter en summering av 2012 finns det plats för framtidsdiskussioner

Vi avslutar med att äta ärtsoppa

Anmäl deltagande till Bengt senast tisdag 20 november.

Välkommen!

VINGPENNAN nr 2- 2012

Red: Lars Jauring, Per Nykvist
Tel: 0589-660368 (LJ), 0589- 14797 (PN)
Mobil: 070-333 68 70 (LJ), 070-6312396 (PN)
Tel klubben: 0589-410 42
E-mail jauring.la@telia.com, per.nykvist@bredband.net
Webbadress: <http://www1.idrottonline.se/default.aspx?id=517529>

Årets andra nummer borde förstås ha skrivits tidigare, men bättre sent än aldrig. Det skulle vara berikande för denna publikation om det kom in några frivilliga bidrag i form av text och eller bilder. Risken är annars att det som skrivs blir lite enahanda och stereotyp. Självklart finns det fler än Lars och Per som skulle kunna bidra.

Segelflygverksamheten är avslutad, segelflygplanen är demonterade och undanställda, men med modeller och motordrivna flygplan går det fortfarande att hålla igång. Säsongen avslutades traditionsenligt med klubbens landningstävling lördagen den 13 oktober.

Nu gäller det att vi sätter fart med vinterunderhållet, så att vi slipper stressa med det sista i slutet av mars. Det är ju dessutom lättare och billigare att värma upp bygglokalen under november och december än efter årsskiftet.

Årsmöte 2012-11-24

Lördagen den 24 november håller vi det stadgeenliga årsmötet med val av styrelse och funktionärer för verksamhetsåret 2013. Den som har förslag på lämpliga personer för att fylla dessa poster bör snarast ta kontakt med valberedningen, som består av Per Carlin, Per Nykvist och Rauno Seimilä. Som information kan nämnas att nuvarande segelflygchefen Lars, har avböjt omval till styrelsen.

När vi klarat av detta årsmöte, som brukar gå både fort och smidigt, summerar vi den gångna säsongen och de aktiviteter som varit och sedan lägger vi merparten av tiden och energin på att prata om framtiden för klubben.

Vi avslutar med att avnjuta Bengts hemkokta ärtsoppa och lämpliga tillbehör.

Landningstävling 2012

Lördagen den 13 oktober samlades ett dussin av klubbens segelflygare för att göra upp om äran och pokalerna.

Vädergudarna var oss nådiga även detta år Någon måste stå på god fot med den som gör väder. Måttlig ostlig sidvind, växlande molnighet och anständiga oktobertemperaturer. Ingen kan skylla sina missar på de förutsättningarna.

Nytt för i år var förstås att tävlingen avgjordes i vår nya Duo Discus, SE-UVG, men den uppfattades nog som en hanterbar tävlingsmaskin även av dem som inte har suttit i den mer än någon enstaka gång.

Som vanligt leddes det hela av vår ständige tävlingsledare Mats Lundqvist, och i pausen åt vi av det kvarvarande lagret av hamburgare.

Som vanligt blev det spännande på slutet och tävlingen avgjordes inte förrän i sista flygningen, som PeO gjorde efter att ha tagit ledningen i första omgången. Nu lyckades han inte behålla den, utan såg sig passerad av Bengt, som därigenom tog sin första seger någonsin. Janne Johansson blev trea. ”Pysen”, som tyvärr missade i första flygningen visade sin klass i andra omgången med endast en prick. Tänk om han hade varit mera influen på planet, då hade det blivit svårt för oss andra.

När alla prickar räknats ihop såg den kompletta prislistan ut på följande sätt:

Placering	Pilot	Prickar	Poäng i vandringspris		
			2011	2012	Totalt
2012		2012			
1	Bengt Frid	13	2	3	5
2	PeO Andersson	24		2	2
3	Jan Johansson	30		1	1
4	Per Nykvist	64			
5	Olle Ytterberg	76			
6	Urban Tillman	94	1		1
7	Rauno Seimilä	96			
8	Per Carlin	126			
9	Conny Ahlberg	150			
10	Mats Lundqvist	177			
11	Lars-Olof "Pysen" Broberg	416			
12	Sirpa Sandberg	471			
	Lars Jauring		3		3

Pristagarna 2012.

Bengt med segerpokalen och vandringspriset flankerad av tvåan PeO och trean Jan. Med Bengt som segrare behövs det ingen prispall. Han sticker upp ändå.

Flygsäsongen 2012 (LJ)

Årets säsong var tänkt att ägnas till större delen åt flygning, eftersom vi inte stått för något tävlingsarrangemang för första gången på många år. Tyvärr har de meteorologiska förutsättningarna inte varit de önskade i tillräcklig omfattning. Trots detta så har den flygbara tiden nyttjats på ett föredömligt sätt, med många fina resultat i RST-listorna samt på utbildningssidan. När detta skrivs har vi dagen innan fått ett färdigt certifikat. Det är Olle Ytterberg som på ett målmedvetet och ihärdigt sätt nyttjat de flygbara dagarna och lärartillgång och lyckats med konststycket att genomföra en komplett utbildning under en enda säsong. Jag kan personligen inte minnas när detta hände senast och det är bara att gratulera Olle och hoppas hans entusiasm kan hålla i sig kommande år (vilket jag är tämligen övertygad om). Vi kan även glädja oss åt ett relativt stort antal nya elever som kommer att bidra till återväxten i klubben. Trots det usla vädret och ett olyckligt avbrott i Duo-flygning under tre juniveckor, kan vi även konstatera att båda våra klubbflygplan flugit strax under 100 timmar vardera vilket inte tidigare skett i modern tid.

Lägervecka 28

I avsaknad av segelflygtävling anordnade vi istället ett gemensamt utbildningsläger med Örebro Segelflygklubb. Under veckan passade även landslaget i segelflyg-AVA att förlägga en träningsvecka till arbogafältet. De fyra piloterna genomförde totalt under måndag-söndag

över 100 starter vilket gav våra bogserförare och flygplan många sköna minuter eftersom det krävs 1300 m för att kunna utföra alla dessa avancerade manövrer innan marken tar emot. Med Pekka Havbrandt i spetsen och deras ungerska tränare Sandor Katona kunde lägret genomföras på ett smidigt och effektivt sätt utan att på något vis inkräkta på övrig verksamhet. Att den metodiska träningen gett resultat kan vi få bekräftat i resultaten från de internationella tävlingar som de skickliga piloterna deltagit i på sommaren. Från Örebro kom läraren Mats Svensson och ett gäng på 10-12 flygsugna elever. Dessa var inkvarterade i våra baracker under hela veckan och var startklara vid 9 så gott som varje morgon. Sedan flögs det så länge vädret och dagsljuset tillät. Under måndagen gjordes t ex totalt över 70 starter med endast två bogserflygplan. En stor eloge för detta till våra flitiga bogserförare. Måndagen var f.ö. den enda dagen med längre uppehåll och skaplig termik. De övriga dagarna flögs det mellan skurarna. Trots det ostadiga vädret hann vi ändå med närmare 300!! starter under veckan. Lokalpressen var ute och gjorde ett finfint reportage som också syntes på webbtidningen och sommarbloggen.

Av eleverna var det ca 6 som blev klara med C-diplom och en med certet. Några örebroare provade vår LS4 och blev riktigt förtjusta.

Sammanfattningsvis så var alla deltagare och funktionärer mer än nöjda med veckan och den blev ett riktigt bra test på samarbetsmöjligheterna grannklubbar emellan. Vi är rörande överens om att det blir någon form av upprepning nästa år. Då kanske det även ges möjlighet till sträckflygning på olika nivåer.

En liten händelse som inträffade under veckan var ett vi drabbades av ett av sommarens värsta åskväder på måndagskvällen. Vi hann precis få in Duon innanför hangardörrarna när himlen öppnade sig samtidigt med den ena urladdningen efter den andra. En av dessa träffade våra hangarportar när vi (som dragit in) kurade under taket i hangaren och gav ifrån sig ett fräsande ljud när laddningen jordades i portskenan.

Segelflygets dag

Söndagen den 19 augusti anordnade vi Segelflygets dag tillsammans med många andra klubbar i segelflygsverige. Årets dag flöt på bra och i ett behagligt sensommarväder utan alltför vidlyftigt termikväder så genomfördes 14 prova-på-starter med bara nöjda "piloter". Arboga Tidning gjorde ett besök och vi fick åter en fin artikel med bra PR för sporten. Detta var tillsammans med vårens egeninsända artikel om Duon och avrapporteringen från lägerveckan årets tredje artikel i lokaltidningen.

Modellflygsektionen

Har varit flitiga att utnyttja fältet under sommaren, både med egna flygningar och som värd för besökande aktörer. De anordnade en storskalaträff 27-28/7, som besöktes av ett stort antal imponerade modeller med alla tänkbara drivkällor. De stora jetdrivna modellerna betar sig verkligen på ett naturtroget sätt i luften och drar uppmärksamheten till sig.

Det har också genomförts en modellsegelflygtävling den 1/9. Även den med god anslutning och väl genomförd. Det är kul att notera att det även inom modellsektionen finns förmåga att genomför träffar och tävlingar på ett mycket uppskattat sätt. Vårt fält och våra anläggningar är ju numera väl rustade för att ta emot många arrangemang.

Flygplanen

Duo Discus, SE-UVG

I förra numret av Vingpennan skrev Lars om resan till Vinon sur Verdon i Frankrike när han och Sven var där och besiktigade det som nu är vår Duo Discus SE-UVG. Sedan dess har ju även Per och Rigmor gjort en resa dit för att hämta hem flygplanet. Totalt en resa på 500 mil med ett stopp hos Spindelberger för att hämta en sprillans ny vagn och sedan raka vägen ner till Provence för lastning och returresa hem igen.

Vår nya Cobravagn är påkopplad hos Spindelberger, söder om Kassel

Många hjälpsamma händer såg till att vi fick ordentligt lastat. Bara små justeringar behövdes i vagnen för att allt skulle passa perfekt.

Äntligen på plats i Arboga och Lars kan göra sig beredd för första flygningen

LS 4, SE-UNM

Vår välbekanta ensitsare har flugit en hel del denna sommar. Förutom de vanliga klubbflygningarna har Lars spakat SM och gjort en riktig långflygning som han beskriver i ett eget reportage nedan.

PA28 Cherokee, SE-FAL

har vi fortfarande kvar i vår ägo, men den har även denna säsong varit uthyrd till Norra Upplands flygklubb i Tierp för bogsering i deras verksamhet. Nu är den tillbaka i Arboga men de har anmält intresse för att hyra den även nästa år. Tills vidare är den försedd med en originalpropeller, som vi lånar av vår mek för en billig penning.

WT 9 Dynamic, SE-VOB

har fungerat utmärkt som bogserare under sommaren, men drabbades av ett oförklarligt, men tursamt motorhaveri. Tursamt eftersom det hände på marken, men ändå allvarligt. Bengt och Veli-Matti klarade reparationen på egen hand. Vi vet vad som hände, men inte varför. Några av våra vanliga bogserpiloter har avstått från bogsering i år på grund av att vi inte använder ett normalklassat flygplan, men vi har fått ett nytillskott i kåren genom att Bengt nu är behörig bogsör i UL.

70 mil i LS4, av och med Lars Jauring

Inför årets säsong hade jag tre personliga målsättningar med mitt flygande vilket ibland kan vara rätt stimulerande att ha. Med anledning av att jag i början av året råkade passera ett visst antal levnadsår tyckte jag det passade bra att anknyta till talet 50. Tre olika målsättningar sattes upp;

1. Flyga 50 mil, vilket jag hittills inte lyckats med av olika anledningar.
2. Flyga 50 timmar eller mer. Sannolikt det lättaste målet att uppnå.
3. Placera mig på de första 50% på SM. Enligt trendkurva från tidigare SM så torde det vara dags att kliva upp på den övre halvan, alltså inte helt orealistiskt.

Inledningen på säsongen bjöd på häftig apriltermik under påskveckan som jag lyckligtvis hade möjlighet att utnyttja. Därmed var grunden lagd med 120 mil och 14 timmar på de fyra första flygningarna. Åter till målsättningarna. Med den säsongstarten och deltagande i ett vädermässigt ostadigt SM så var tidsmålet snart uppfyllt. Tyvärr räckte inte tävlingsnerverna till för att klara mål nummer tre, därför lämnar jag raskt det ämnet för att gå över till betydligt trevligare minnen. (Årets SM kunde för övrigt kombineras med familjesemester vilket sammantaget med några trevliga flygminnen delvis kompenserade för det usla vädret och utebliven måluppfyllnad)

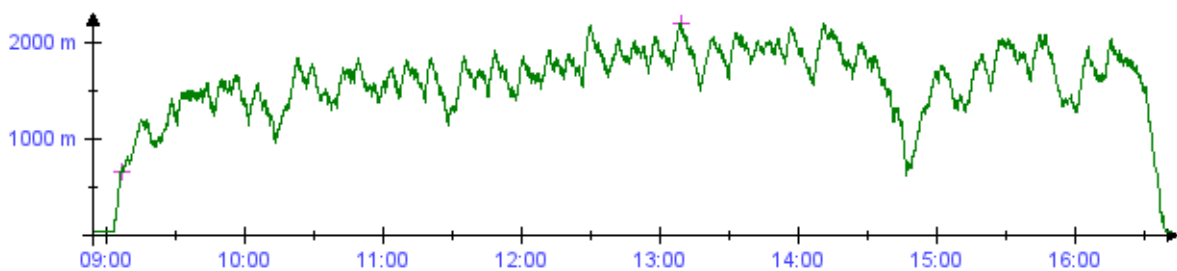
Skaplig prognos

Efter att ha flugit runt en 15 mil under söndagen i sällskap med Per Carlin och hans G7 så verkade vädret kunna bjuda på några superdagar i slutet av maj. Tisdagen 29 maj visade Hirlam rött över hela bergslagsområdet och alla prognoser pekade på att det skulle bli en riktig dunderdag för segelflyg. Under måndagen vändades jag över de samstämmiga prognosuppgifterna och kunde efter mycket inre överläggningar ta beslutet att ställa in tisdagens jobb, med stöd från div arbetskamrater. Nu blir det 50 mil!!

Efter att ha levererat skolungdomar så kunde jag ta mig an Niklas Martin och göra klart för dagens stordåd med 100 liter vatten i tankarna, 2 liter dricksvatten och mackor packade. Även utgiftssidan var året till ära fixad medelst nyinförskaffade uridom (en välsignelse på långflygningar). Med tanke på de goda väderförutsättningarna skulle det ju vara synd att vara ensam på klubben en sådan här dag. Därför hade även Janne, Bengt och Gunnar lyckas komma loss för lite njutning i lufthavet. Gunnar avverkade snabbt ett par korta inflygningsstarter och var därefter beredd att begå RST-premiär med vår nya Duo Discus, vilket han visade sig göra med bravur (104 knyck på andra 15-mila-varvet, bra gjort). Han fick sällskap av Janne som hyser en viss förkärlek för Ramsberg-Ramnäs-banan. Bengt var inte sen att hänga på mitt 50-milaförsök. Tyvärr krånglade motorn i hans fina Ventus vilket resulterade i en dag på marken. Surt sa räven.

För egen del gick starten från marken ganska exakt 11.00, helt enligt planen och uppgiften, Arboga-Bodås Gruva- V Skedvi kyrka-Dala Järna flpl-Arboga, var inprogrammerad i LX-en. En halvtimme senare passerades startlinjen och färden norrut kunde påbörjas under en behaglig molngata på höjder mellan 1000 och 1800m. Efter rundning så var det medvind och

förbättrade stig ner mot Skedvitrakten. Medelhastigheten var helt OK och målet för dagen närmade sig samtidigt som humöret och mungiporna åkte högre och högre upp för var minut. Upp över skogarna mot Dala-Järna hade cumulusarna en tendens att bli färre och tunnare. Trots detta så lyckades jag pricka ett spår utan stora sjunkområden och fortsatt bra stig. Ludvika-fältet kunde passeras på ett par mils avstånd allteftersom jag närmade mig Västerdalälven. Dala -Järna rundades på ca 1700 m och färden söderut mot det hägrande målet gick i stort sett i samma spår som näst sista benet. Den lycka det innebar att pricka 3,5-metaren strax norr om Kopparberg kan bara den som själv upplevt samma sak förstå. Eufori är en underdrift! Här började jag inse att 50 milen var i hamn. Resten av resan hem blev en ren formsak och 600m i reservhöjd var det inga problem att behålla. Med lite mer gaspådrag och längre glid kanske jag hade lyckats spränga 100km/h-vallen, men knappa 96 fick duga idag. Klockan var bara 16.45 när jag passerade mållinjen och en mäktig molngata stoltserade i nord-sydlig riktning. Den molngatan kunde jag ansluta till och utan ansträngning glida ner mot Ösgöta TMA-gräns för att åter vända norrut. Här var 60 mil säkrade. Termiken gav fortfarande bra och jämnt stig och när jag närmade mig Arboga så var det inga problem att ta beslutet om ytterligare en stunds flygning norrut. Väl i höjd med Gunnilbo insåg jag att de två extra timmarna kunde förlänga min flygning till smått otroliga 70 mil, vilket det också gjorde! Efter dryga 7,5 timmar i luften kunde en smått stel men väldigt glad 50-årig segelflygare ifrån Mellansverige kliva ur vår fina LS4 och tacka för gott sällskap. Vilken dag! Jag skulle önska att alla får uppleva den känslan som fyllde mig under och efter den här flygningen. Som inbiten segelflygare tror jag dock att den blir svår att uppnå på annat sätt. Vad blir då nästa mål månnat? 75 mil kanske....

Barogram från långflygningar brukar ju finnas med i redovisningar av det här slaget. Inget märkvärdigt mästarbarogram, men dock.

Andra aktiviteter på fältet

Fallskärmshoppning

Det har inte blivit någon start för den tänkta fallskärmshoppningen i Arboga den här sommaren heller, med undantag för lördagen den 25 augusti, då Örebro Fallskärmsklubb flyttade hela sin verksamhet till Arboga på grund av en flygdag i Örebro.

Samordningen med vår ordinarie verksamhet fungerade i stort sett bra, och med de erfarenheter båda klubbarna fick av detta kan det säkert gå att bedriva samordnad verksamhet på fältet vid fler tillfällen. För det är nog positivt med flera olika aktiviteter på fältet.

Gräsklippning

Även i år har klubben haft ansvaret att sköta klippningen på AMPA-fältet. För att fördela arbetsbördan och ha bättre ordning på jobbet, gjorde Per iordning ett schema och utbildade alla berörda i konsten att med hjälp av våra beprövade maskiner hålla gräset kort.

Många ställde upp så det blev inte särskilt betungande för någon trots att gräset tack vare det myckna regnandet växt ovanligt mycket denna sommar.

Vissa perioder blev vi tvungna att ta till den större rotorklipparen. Utan att ha den som alternativ skulle vi nog inte kunna ta på oss uppdraget. Ett par reparationer av växellådor på cylinderklipparen har gjorts, och hittills är det inga problem att få tag i reservdelar.